

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 27.

Ottende Sæssion.

12te Møde.

Fredeagen den 12te Decbr.

(Fortf.)

Høse: Jeg vil kun gjøre den korte Bemærkning, at den ærede Indenrigsminister vistnok aldeles har misforstaaet mig. Efter den Lov, der blev vedtagen ifjor, var der kun Tale om Tillæg til den faste aarlige Gage eller Lønning og senere staaer der i samme Passus, at dertil regnes ogsaa Erstatning for Embedsmanden eller Bestillingsmanden for de Embedet eller Bestillingen tilslagte Naturalydelsler, men der er aldeles ikke brugt noget Udtryk, hvorunder Contoirhold kunde regnes, og det var Noget, som ogsaa var under Forhandling ifjor i Udvalget. Min Mening var blot, at Contoirholds-godtgjørelsen nu, ved den Forandring, der er foregaaet med § 1, og efter Motiverne, regnes med til den Gage eller Lønning, hvorom denne Lov gjælder, og at dette er urigtigt.

Indenrigsministeren: Jeg maa atter henvise det ærede Medlem til Motiverne, saaledes som de Pag. 5 i det særskilte Aftryk ere meddeelte af Regjeringen.

Høse: Ja det er netop derefter jeg gaaer.

J. N. Hansen: Jeg har ikke hørt Noget af de ærede Talere, der have udtalt sig om det af mig indbragte Spørgsmaal, ansøer Noget, som forekommer mig at kunne svække den Mening, jeg i Forveien havde om Dnskeligheden af at gjøre denne Lov vedvarende.

Det er meget Lidet, man har yttret derom, men selv dette overmaade Lidet har, synes mig, godtgjort sig som overmaade Intetbetydende. Jeg skal ikke opholde mig ved, at en æret Taler har udtalt sig mod Forslaget af Hensyn til, at det indeholdt det saakaldte Bygprincip, thi jeg skal ikke her forsøge paa at forsvare dette Princip, som jo dette Things store Majoritet ifjor har vedkjendt sig ved at optage det i den da foreliggende Lov; kun saameget skal jeg sige, at vore Præster ere meget glade ved Bygprincipet og nødvendig ville af med det. Jeg skal derimod ikke nægte, at det kom mig lidt uventet, at den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (M. Hage) erklærede sig mod min Mening, og de Grunde, han anførte, kom mig endnu mere uventede. Han sagde, at det nu fortiden skulde være uheldigt at slaae denne Lov fast, da det vilde være for gunstigt et Forhold for Embedsmændene, naar deres Gager bleve bestemte under saa høie Priser som de nuværende; men har jeg ikke misforstaaet den ærede Talers hele tidligere Betragtningssmaaade af Embedsgagerne, saa forekommer det mig forunderligt, at han mener, at Tiderne nu ere for gunstige for Embedsmændene; thi jeg har lagt Mærke til, at han og jeg i den Henseende ere meget uenige, idet han i Almindelighed stemmer for høie Lønninger. Jeg har derfor troet, at han vilde have sluttet sig til mit Forslag, netop, fordi det var under saa gunstige Forhold for Embedsmændene, at man slog det fast. Han kom ogsaa til, mod en anden æret Talers Bemærkning om at slaae Bygpriserne fast til 6 Rd., at yttre, at det dog var meget for stærkt, men jeg er overbevist om, at den ærede Rigsdagsmand vil indrømme, at